

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 8. septembra 2021 *

„Varovanje zdravja ali varnosti potrošnikov in delavcev – Direktiva 2006/42/ES –
Zaščitna klavzula – Nacionalni ukrep umika s trga in prepovedi dajanja v promet naprave za
postavljanje kegljev in dodatne opreme – Bistvene zdravstvene in varnostne zahteve –
Sklep Komisije o upravičenosti ukrepa – Enako obravnavanje“

V zadevi T-152/19,

Brunswick Bowling Products LLC, nekdanja Brunswick Bowling & Billiards Corporation,
s sedežem v Muskegonu, Michigan (Združene države), ki jo zastopata R. Martens
in V. Ostrovskis, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata M. Huttunen in P. Ondrůšek, agenta,

tožena stranka,

ob intervenciji

Kraljevine Švedske, ki jo zastopajo H. Eklinder, R. Eriksson, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld,
M. Salborn Hodgson, H. Shev, J. Lundberg in O. Simonsson, agenti,

intervenientka,

zaradi tožbe na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije
(EU) 2018/1960 z dne 10. decembra 2018 o zaščitnem ukrepu, ki ga je sprejela Švedska v skladu
z Direktivo 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta, o prepovedi dajanja na trg vrste naprave
za postavljanje kegljev in dodatne opreme, ki se uporablja s to vrsto naprave za postavljanje
kegljev, ki ju proizvaja podjetje Brunswick Bowling & Billiards, ter umiku tistih naprav, ki so že
bile dane na trg,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi V. Tomljenović, predsednica, F. Schalin, sodnik, in P. Škvařilová-Pelzl (poročevalka),
sodnica,

* Jezik postopka: angleščina.

sodna tajnica: C. Kristensen, vodja enote,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 6. oktobra 2020,

na podlagi sklepa o ponovnem odprtju ustnega dela postopka z dne 11. marca 2021 in odgovorov strank na pisna vprašanja Splošnega sodišča,

izreka naslednjo

Sodbo¹

[...]

Postopek in predlogi strank

- 12 Tožeča stranka je 8. marca 2019 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 13 Kraljevina Švedska je 20. junija 2019 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v tem postopku v podporo predlogom Komisije. Komisija in tožeča stranka sta se 9. oziroma 17. julija 2019 strinjali z navedenim predlogom za intervencijo. Predsednica prvega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 25. julija 2019 ugodila predlogu Kraljevine Švedske za intervencijo.
- 14 Komisija je 24. junija 2019 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila odgovor na tožbo.
- 15 Replika in duplika sta bili v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 21. avgusta oziroma 22. oktobra 2019.
- 16 Kraljevina Švedska je 9. oktobra 2019 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila intervencijsko vlogo.
- 17 Komisija in tožeča stranka sta 5. oziroma 7. novembra 2019 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili stališči glede intervencijske vloge Kraljevine Švedske.
- 18 S sklepom predsednika Splošnega sodišča z dne 16. oktobra 2019 je bila ta zadeva dodeljena novi sodnici poročevalki, razporejeni v drugi senat.
- 19 Tožeča stranka je v skladu s členom 106(2) Poslovnika Splošnega sodišča 3. decembra 2019 podala obrazloženo stališče glede izvedbe obravnave.
- 20 Splošno sodišče je s sklepom z dne 16. julija 2020 na podlagi členov od 88 do 90 Poslovnika sprejelo ukrep procesnega vodstva. Komisija je nanj odgovorila v za to določenem roku. Drugi stranki se nista odzvali na poziv, ki jima je bil poslan, naj predložita pripombe k odgovoru Komisije.
- 21 Stranke so na obravnavi 6. oktobra 2020 ustno podale navedbe in odgovorile na vprašanja Splošnega sodišča.

¹ Navedene so le točke zadevne sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

- 22 Splošno sodišče se je s sklepom z dne 11. marca 2021 odločilo, da bo ponovno odprlo ustni del postopka, in je s sklepom z istega dne sprejelo ukrep procesnega vodstva na podlagi členov od 88 do 90 Poslovnika, s katerim je tožečo stranko pozvalo, naj pojasni pravno povezavo z družbo Brunswick Bowling & Billiards, ki je v točki 1 obrazložitve izpodbijanega sklepa navedena kot proizvajalka spornih proizvodov.
- 23 Tožeča stranka je v odgovoru z dne 26. marca predložila pojasnila in dokaze, ki so izkazovali, da se je izpodbijani sklep nanjo nanašal pod njeno staro firmo. Komisija je z dopisom z dne 16. aprila 2021 navedla, da glede odgovora tožeče stranke ne podaja stališča. Kraljevina Švedska ni predložila stališča v določenem roku.
- 24 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- izpodbijani sklep razveljavi;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 25 Komisija, ki jo podpira Kraljevina Švedska, Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

[...]

Vsebinska presoja

Prvi tožbeni razlog: kršitev postopkovnih pravil iz člena 11 Direktive 2006/42 in člena 18(5) Uredbe št. 765/2008 ter načela sorazmernosti iz člena 18(4) navedene uredbe

[...]

– Prvi del: kršitev postopkovnih pravil iz člena 11 Direktive 2006/42 in člena 18(5) Uredbe št. 765/2008

[...]

- 42 Direktiva 2006/42 torej vzpostavlja sistem nadzora in regulacije notranjega trga, v katerem morajo, najprej, pristojni nacionalni organi oceniti, ali lahko nek stroj ogrozi zdravje ali varnost oseb, in če je tako, sprejeti potrebne ukrepe umika ali prepovedi. Zaščitno klavzulo samo, ki je v ta namen določena v členu 11 Direktive 2006/42, je treba razumeti glede na člen 114(10) PDEU, ki državam članicam omogoča sprejetje takih ukrepov iz enega ali več negospodarskih razlogov iz člena 36 PDEU, med katerimi je varstvo zdravja in življenja oseb. Iz sodne prakse je razvidno, da tako izvajanje lahko od pristojnih nacionalnih organov zahteva zahtevne tehnične ali znanstvene

presoje. Komisija pa preveri pravno in dejansko upravičenost ukrepov, ki so jih države članice sprejele v okviru Direktive 2006/42 (glej sodbo z dne 3. maja 2018, Grizzly Tools/Komisija, T-168/16, neobjavljena, EU:T:2018:246, točka 52 in navedena sodna praksa).

- 43 V tem okviru je Splošno sodišče že presodilo, prvič, da je treba Komisiji za to, da lahko učinkovito uresničuje cilj, ki ji je določen, in ob upoštevanju zahtevnih tehničnih presoj, ki jih mora podati, priznati široko diskrecijsko pravico glede presoje dejstev. Drugič, sodni nadzor utemeljenosti pravnih razlogov, na podlagi katerih je Komisija sklenila, da so zadevni nacionalni ukrepi upravičeni, je lahko – glede na to, da gre za pravno vprašanje – le celovit (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2015, CSF/Komisija, T-337/13, EU:T:2015:502, točki 48 in 80 ter navedena sodna praksa).

[...]

- 54 Tako v skladu s sodno prakso izpodbijani sklep pomeni, da vse druge države članice, ki niso Kraljevina Švedska, sprejmejo potrebne ukrepe za dajanje ali ohranitev spornih proizvodov na svojem trgu in s tem zagotovijo pravilno in enotno uporabo Direktive 2006/42 glede na ukrepe, ki so jih sprejeli švedski organi, potem ko jih je Komisija razglasila za upravičene. Neposredna posledica izpodbijanega sklepa je, da sproži nacionalne postopke, ki postavljajo pod vprašaj pravico, ki jo je tožeča stranka dotlej uživala v celi Uniji, za prodajo stroja, za katerega je veljala domneva skladnosti, določena v členu 7 navedene direktive, ker je nosil oznako CE in spremljevalno ES-izjavo o skladnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2015, CSF/Komisija, T-337/13, EU:T:2015:502, točka 28).

[...]

– *Drugi del: kršitev načela sorazmernosti*

[...]

- 65 Na prvem mestu, glede trditve tožeče stranke v zvezi s kršitvijo načela sorazmernosti – ker naj Komisija ne bi upoštevala njenega načrta posodobitve, ki je bil leta 2016 predstavljen v kegljaškem centru v Gustavsbergu, in pozitivnih ugotovitev iz neodvisne študije v zvezi s tem – je treba poudariti, tako kot Komisija, da se izpodbijani sklep nanaša na vprašanje, ali so bili zaščitni ukrepi, ki jih je leta 2013 sprejel Arbetsmiljöverket (švedski zavod za delovno okolje, v nadaljevanju: nacionalni organ), upravičeni.
- 66 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da odstavek 10 člena 95 ES, ki je pravna podlaga Direktive 2006/42, določa, da harmonizacijski ukrepi, sprejeti na tej podlagi, v ustreznih primerih vključujejo zaščitno klavzulo, ki državam članicam dovoljuje, da zaradi enega ali več neekonomskih razlogov iz člena 36 PDEU sprejmejo „začasne ukrepe, ki so predmet nadzornega postopka Unije“. Iz tega glede na sodno prakso izhaja, da čeprav so dejansko države članice tiste, ki morajo pravilno izvajati Direktivo 2006/42, zlasti glede načela sorazmernosti, in paziti, da so stroji, dani na trg ali v obratovanje na njihovem ozemlju v skladu z določbami te direktive, po potrebi s sprejetjem takih ukrepov, kot so določeni v členu 11 navedene direktive, pa mora Komisija nadzirati upravičenost teh ukrepov, da se prepriča zlasti o utemeljenosti pravnih in dejanskih razlogov, ki so bili podlaga za njihovo sprejetje, in med drugim o sorazmernosti sprejetih ukrepov. Od rezultata tega nadzora je odvisno, ali se bo zadevni nacionalni ukrep dokončno

ohranil, in sicer v tem smislu, da ga lahko država članica ohrani le, če ga Komisija razglasi za upravičenega, sicer ga mora odpraviti (glej v tem smislu sodbo z dne 3. maja 2018, Grizzly Tools/Komisija, T-168/16, neobjavljena, EU:T:2018:246, točka 51 in navedena sodna praksa).

- 67 Iz sodne prakse, navedene v točki 66 zgoraj, izhaja, da je Komisija pri nadzoru, ki ga izvaja, izključno pooblaščen, da preveri, ali so nacionalni zaščitni ukrepi, kot so bili sprejeti in ki jih je Kraljevina Švedska nato sporočila na podlagi člena 11(1) in (2) Direktive 2006/42, upravičeni in ali se lahko zato navedeni ukrepi po koncu navedenega nadzora dokončno ohranijo.
- 68 Poleg tega je treba – ker mora Komisija, kot izhaja iz navedene sodne prakse, preveriti upravičenost zadevnih zaščitnih ukrepov, pri čemer se zlasti prepriča o utemeljenosti pravnih in dejanskih razlogov, iz katerih so bili sprejeti – ugotoviti, da se lahko nadzor Komisije opira zgolj na okoliščine, ki so obstajale ob sprejetju odločbe nacionalnega organa, ne pa na poznejše okoliščine.
- 69 Iz razlogov, navedenih v točkah od 66 do 68 zgoraj, okoliščine po izdaji odločbe nacionalnega organa, na katere se sklicuje tožeča stranka, kot so izboljšave spornih proizvodov v kegljaškem centru v Gustavsbergu leta 2016, niso upoštevne za presojo utemeljenosti izpodbijanega sklepa. Prav tako je treba ugotoviti, da se trditve tožeče stranke glede „pozitivnih ugotovitev“ iz neodvisne študije v zvezi s spornimi proizvodi nanašajo na izboljšave navedenih proizvodov, ki so bile opravljene po sprejetju odločbe nacionalnega organa. Zato prav tako niso upoštevne.
- 70 Na drugem mestu, iz trditve tožeče stranke je razvidno, da Komisiji očita, da ni preučila, ali so bile navedene pomanjkljivosti tako velike, da so bili varnostni ukrepi upravičeni, in da je potrdila zaščitne ukrepe, ki naj bi presegali to, kar je potrebno za zagotovitev zdravja in varnosti oseb.
- 71 V zvezi s tem je treba, prvič, spomniti, da iz člena 11(1) Direktive 2006/42 izhaja, da če stroji, na katere se nanaša ta člen, kot so ti iz obravnavane zadeve, ne izpolnjujejo ustreznih bistvenih zdravstvenih in varnostnih zahtev ter lahko tako ogrozijo zdravje ali varnost oseb, države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe za umik takih strojev s trga, prepoved njihovega dajanja na trg ali v obratovanje ali omejitev njihovega prostega pretoka. Zato ugotovitev, da stroji ne izpolnjujejo upoštevanih bistvenih zdravstvenih in varnostnih standardov in lahko ogrožajo zdravje ali varnost oseb, upravičuje, da pristojni organi sprejmejo odločbe o umiku strojev s trga in prepovedi njihovega dajanja na trg.
- 72 Poleg tega je treba poudariti, da v skladu s sodno prakso cilj varovanja zdravja in življenja oseb, v zvezi s katerim lahko države članice sprejmejo zaščitne ukrepe, določene v Direktivi 2006/42, kot to izhaja iz sodne prakse, navedene v točki 42 zgoraj, med dobrinami in interesi, ki jih varuje člen 36 PDEU, zaseda prvo mesto (glej v tem smislu sodbo z dne 23. decembra 2015, Scotch Whisky Association in drugi, C-333/14, EU:C:2015:845, točka 35).
- 73 V obravnavani zadevi pa je iz vseh kršitev bistvenih zdravstvenih in varnostnih zahtev, ki jih je ugotovila Komisija v točkah od 9 do 13 obrazložitve izpodbijanega sklepa, razvidno, da te kršitve pomenijo tveganje za zdravje in varnost oseb, zlasti to, da nevarno območje ni v celoti pregledno, tveganje poškodbe, tveganje padca v napravo, tveganje zaradi gibajočih se delov in tveganje napačne uporabe. Komisija je torej v točki 14 obrazložitve izpodbijanega sklepa pravilno ugotovila, da navedene pomanjkljivosti lahko ogrozijo zdravje in varnost oseb.

- 74 Ker zadevni stroji niso v skladu z bistvenimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami ter pomenijo tveganje za zdravje in varnost oseb, je tako treba ugotoviti, da je Komisija v skladu s členom 11 Direktive 2006/42, in ne da bi kršila načelo sorazmernosti, utemeljeno ugotovila, da sta zaščitna ukrepa, ki ju je sprejel nacionalni organ, in sicer prepoved dajanja spornih proizvodov na trg in njihov umik s trga, upravičena.
- 75 Drugič, v zvezi z navedenim umikom je treba dodati, kot je razvidno iz točke 2 obrazložitve izpodbijanega sklepa, da je bilo predvidenih več alternativnih rešitev za njegovo izvedbo, in sicer možnost odprave napak v delovnem okolju upravljavca, umik spornih proizvodov in njihova nadomestitev z drugimi tehnično brezhibnimi izdelki enake ali enakovredne vrste ali prevzem spornih proizvodov in plačilo odškodnine lastniku.
- 76 Ugotoviti je treba, da je Komisija v točki 5 obrazložitve izpodbijanega sklepa navedla:
- „V zvezi s sprejetimi ukrepi so švedski organi pojasnili, da so spoštovali načelo sorazmernosti iz člena 18 Uredbe [...] št. 765/2008 [...]. Na osnovi tega načela in glede na resnost tveganj in stroške umika so bili nekateri ukrepi, potrebni za odpravo pomanjkljivosti pri [spornih novih proizvodih], nepotrebni, če je prišlo do umika [spornih proizvodov;] [z]lasti so to bili ukrepi v zvezi z namestitvijo treh ločenih luči, ki označujejo različne načine na kontrolni plošči, razširitev točk dostopa med napravami, ki se uporabljajo tudi kot delovna ploščad in za pregled nad nevarnim območjem.“
- 77 Šteti je treba, da je Komisija, ker ni izpodbijala pojasnil Kraljevine Švedske iz točke 76 zgoraj, potrdila ugotovitev, da je bil pristop nacionalnega organa sorazmeren.
- 78 Tako je iz izpodbijanega sklepa razvidno, da je bilo ob upoštevanju načela sorazmernosti opravljeno tehtanje resnosti tveganj in stroškov umika. Tako so se proizvodi, ki naj bi bili prodani pozneje, razlikovali od spornih proizvodov, ki so že nameščeni na trg, in sicer bi bil pri njih seznam pomanjkljivosti, zaradi katerih bi bil potreben njihov umik, krajši. Poleg tega tri alternativne rešitve za izvedbo umika spornih proizvodov, kot je bilo pojasnjeno v točki 75 zgoraj, prispevajo k temu, da nacionalni organ in s tem Komisija spoštujeta načelo sorazmernosti.
- 79 Na tretjem mestu, glede na zgornje ugotovitve ni mogoče sprejeti trditve tožeče stranke v zvezi z nesorazmernim finančnim bremenom, ki naj bi izhajalo iz zaščitnih ukrepov. Po eni strani sta s tveganji, ki jih stroji tožeče stranke pomenijo za zdravje in varnost oseb, kot so navedena v točki 73 zgoraj, ne glede na breme, ki bi ga to lahko pomenilo za tožečo stranko, upravičena potreba po prepovedi dajanja spornih proizvodov na trg in njihov umik s trga. Po drugi strani razlikovanje zaščitnih ukrepov za obstoječe sporne proizvode in nove proizvode, tri alternativne rešitve glede umika spornih proizvodov in dejstvo, da je bilo na podlagi prve od navedenih rešitev število pomanjkljivosti, ki jih je bilo treba odpraviti za ohranitev navedenih proizvodov na trgu, manjše, v zvezi s tem dokazujejo, da je bil pristop nacionalnega organa in Komisije sorazmeren glede na finančno breme, ki bi bilo z zaščitnimi ukrepi lahko naloženo tožeči stranki.
- 80 Na četrtem mestu, ugotoviti je treba, da ob upoštevanju natančnih sklicevanj na utemeljitve, ki jih je predložila Kraljevina Švedska, in poglobljene analize tveganj glede uporabe spornih proizvodov, ki jih je navedla Komisija, trditve tožeče stranke glede tega, da v izpodbijanem sklepu ni bilo ustrezno obrazloženo vprašanje sorazmernosti zaščitnih ukrepov, niso utemeljene.
- 81 Glede na vse navedeno je treba ugotoviti, da Komisija s tem, da je menila, da so zadevni zaščitni ukrepi upravičeni, ni kršila načela sorazmernosti.

- 82 Na petem mestu, v zvezi s trditvami tožeče stranke glede kršitve načela sorazmernosti, ker morajo vse druge države članice sprejeti ukrepe na podlagi izpodbijanega sklepa, je treba najprej poudariti, da je v skladu s sodno prakso sklep, ki ga izda Komisija v skladu z obveznostjo sporočanja in obveščanja, ki ji jo nalaga člen 11(3) in (6) Direktive 2006/42, naslovljen na vse države članice Unije. Zato je ta sklep v skladu s členom 288 PDEU za vse države članice v celoti zavezujoč (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2015, CSF/Komisija, T-337/13, EU:T:2015:502, točka 24).
- 83 Tako so posledice, ki jih navaja tožeča stranka, neločljivo povezane s postopkom preiskave, ki ga glede upravičenosti zaščitnih ukrepov, kot so določeni v členu 11 Direktive 2006/42, opravi Komisija. Kot je bilo opozorjeno v točki 54 zgoraj, je iz vseh določb Direktive 2006/42, kot se razlagajo v sodni praksi, razvidno, da izpodbijani sklep pomeni, da države članice sprejmejo učinkovite ukrepe v zvezi z dajanjem spornih proizvodov na njihov trg ali njihovo ohranitvijo na njem. Gre namreč za bistveni element postopka na podlagi zaščitne klavzule iz člena 11 Direktive 2006/42, katerega namen je zagotoviti enotno uporabo.
- 84 Dalje, iz določb člena 11 Direktive 2006/42 je razvidno, da je bila Komisija na podlagi uradnega obvestila nacionalnega organa o zaščitnih ukrepih, sprejetih v zvezi s spornimi proizvodi, dolžna ukrepati in sprejeti sklep o tem, ali so ti ukrepi upravičeni. Zato trditev tožeče stranke v zvezi s tem ni mogoče sprejeti.
- 85 Poleg tega je treba ugotoviti, da ugotovitev, navedenih v točkah od 82 do 84 zgoraj, ni mogoče ovreči z vsebino člena 9 Direktive 2006/42, na katerega se je na obravnavi sklicevala tožeča stranka v utemeljitev svoje trditve, da ima Komisija diskrecijsko pravico glede posledic izpodbijanega sklepa v državah članicah.
- 86 Člen 9 Direktive 2006/42, s katerim se uvajajo „[p]osebni ukrepi za potencialno nevarne stroje“, namreč med drugim določa, da lahko Komisija – kadar v skladu s postopkom iz člena 11 navedene direktive meni, da je ukrep, ki ga je sprejela država članica, upravičen – sprejme ukrepe, s katerimi se od držav članic zahteva, da prepovejo ali omejijo dajanje na trg strojev, ki zaradi tehničnih lastnosti pomenijo enako tveganje kot stroj, na katerega se nanašajo nacionalni ukrepi, ali pa za te stroje določi posebne pogoje. Poleg tega je v uvodni izjavi 13 navedene direktive pojasnjeno, da se taki ukrepi, sprejeti na ravni Unije, za gospodarske subjekte ne uporabljajo neposredno in jih morajo izvesti države članice (sodba z dne 15. julija 2015, CSF/Komisija, T-337/13, EU:T:2015:502, točka 33).
- 87 V zvezi s tem je treba glede na ustaljeno sodno prakso ugotoviti, da čeprav morajo države članice zagotoviti pravilno in enotno uporabo Direktive 2006/42 – iz česar izhajajo posledice nacionalnega zaščitnega ukrepa, ki je bil sprejet glede danega stroja in ki ga je Komisija razglasila za upravičenega – pri čemer nimajo diskrecijske pravice glede rezultata, ki ga je treba doseči, pa očitno ne morejo na lastno pobudo in zunaj postopkovnega in materialnopravnega okvira, ki ga določa člen 11(1) te direktive, področja uporabe razširiti tega ukrepa na druge stroje, ker ti predstavljajo enako tveganje, saj bi s tem kršile načelo prostega pretoka iz člena 6(1) navedene direktive in domnevo skladnosti iz njenega člena 7. Zato je zakonodajalec Unije to razširitev pogojil z izvedbo posebnega postopka, na katerega se nanaša člen 9 Direktive 2006/42, ki med drugim zajema sprejetje na eni strani izrecnega sklepa Komisije v ta namen in na drugi strani nacionalnih ukrepov za izvajanje tega sklepa. Takšni akti pa niso določeni niti potrebni za namene člena 11 zadevne direktive glede na obseg tega člena (glej sodbo z dne 15. julija 2015, CSF/Komisija, T 337/13, EU:T:2015:502, točka 34 in navedena sodna praksa).

- 88 Glede na sodno prakso, navedeno v točkah 86 in 87 zgoraj, je treba skleniti, da se v okoliščinah obravnavane zadeve, ki se nanašajo zgolj na preučitev zadevnega zaščitnega ukrepa, določbe člena 9 Direktive 2006/42 v tem primeru ne uporabljajo.
- 89 Glede na vse navedene preudarke je treba drugi del prvega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev načela sorazmernosti, in s tem prvi tožbeni razlog v celoti zavrnil kot neutemeljena.

Tretji tožbeni razlog: kršitev postopkovnih pravil iz Priloge I k Direktivi 2006/42

[...]

- 108 Najprej je treba spomniti, da člen 7(1) in (2) Direktive 2006/42 med drugim določa, da države članice stroje, ki nosijo oznako CE in jih spremlja ES-izjava o skladnosti, obravnavajo kot skladne z določbami te direktive, in da se za stroje, ki so bili izdelani v skladu s harmoniziranim standardom, v zvezi s katerim je bil objavljen sklic v Uradnem listu Evropske unije, domneva, da izpolnjujejo bistvene zdravstvene in varnostne zahteve, ki jih zajema ta harmonizirani standard. Drugače povedano, na podlagi upoštevanja harmoniziranega standarda je mogoče domnevati, da je stroj v skladu z zadevnimi bistvenimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami. Prav tako je v skladu s členom 2(l) Direktive 2006/42 harmonizirani standard tehnična specifikacija, ki jo sprejme organ za standardizacijo na podlagi pooblastila Komisije, in ni obvezna. Iz teh določb je razvidno, da tehnične rešitve, predlagane s harmoniziranim standardom, niso obvezne, vendar se, če se uporabijo pri zadevnem proizvodu, zanj domneva, da je v skladu z določbami Direktive 2006/42.
- 109 Vendar morata proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik, čeprav lahko izbereta metode za oceno skladnosti svojih proizvodov z bistvenimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami, ne le zagotoviti to skladnost, ampak jo tudi dokazati v tehnični dokumentaciji, kot je to določeno s Prilogo VII k Direktivi 2006/42. Posledica odločitve, da se ne uporabijo harmonizirani standardi, je, da ni mogoče uporabiti niti zgoraj navedene domneve o skladnosti, tako da je treba skladnost proizvodov dokazati z drugimi sredstvi.
- 110 Pojasniti je treba, da se glede na trditve tožeče stranke tretji tožbeni razlog nanaša na točko 10 obrazložitve izpodbijanega sklepa, v kateri je Komisija potrdila, da v zvezi s spornimi stroji niso bile upoštevane bistvene zdravstvene in varnostne zahteve iz točk 1.1.6, 1.6.1 in 1.6.2 Priloge I k Direktivi 2006/42, v skladu s katerimi morajo biti stroji načrtovani in izdelani tako, da upravljavcu omogočijo, da delo opravlja neovirano in varno, zunaj nevarnih območij. Natančneje, Komisija je na podlagi odločbe nacionalnega organa menila, da pri dostopu do spornih strojev obstaja tveganje poškodbe zaradi ozkega 190-milimetrskega podesta med navedenimi stroji ali nenadnega 1000-milimetrskega zaključka podesta na sprednjem delu teh strojev.
- 111 Glede navedene 190-milimetrske širine podesta je treba poudariti, da se trditve tožeče stranke nanašajo zlasti na ugotovitve Komisije ali celo neposredno na ugotovitve nacionalnega organa. Tožeča stranka jima v bistvu po eni strani očita, da nista upoštevala načela stanja tehnike, saj v njunem sklepu oziroma odločbi ni sklicevanj na to načelo. Po drugi strani tožeča stranka meni, da je njena tehnična rešitev ustrezala stanju tehnike v času pregleda, medtem ko je zahteva iz harmoniziranega standarda EN ISO 14122-2:2001 stanje tehnike presegala.

- 112 Najprej je treba spomniti, da ni sporno, da se je tožeča stranka v ES-izjavi o skladnosti sklicevala zlasti na harmonizirani standard EN ISO 14122-2:2001. Drugače povedano, tožeča stranka se je svobodno odločila za uporabo tega harmoniziranega standarda, da bi dokazala skladnost spornih proizvodov z bistvenimi zdravstvenimi in varnostnimi zahtevami iz točk 1.1.6, 1.6.1 in 1.6.2 Priloge I k Direktivi 2006/42.
- 113 Dalje, harmonizirani standard EN ISO 14122-2:2001 določa varnostne tehnične zahteve za stalne dostope do strojev in zlasti za delovne ploščadi in podeste. Medtem ko je z zadevnim standardom predvidena širina 500 mm, ni sporno, da so imeli podesti, nameščeni na sporne stroje, širino 190 mm. Tako je treba enako kot Komisija ugotoviti, da tožeča stranka, čeprav se je odločila za uporabo harmoniziranega standarda EN ISO 14122-2: 2001, tega ni upoštevala.
- 114 Nazadnje, v zvezi s pogoji za uporabo bistvenih zdravstvenih in varnostnih zahtev je v uvodni izjavi 14 Direktive 2006/42 navedeno, da bi morale biti bistvene varnostne in zdravstvene zahteve uporabljene razsodno, da bi upoštevale stanje tehnike v času izdelave ter tehnične in ekonomske zahteve. Poleg tega je v točki 3 prvega naslova, naslovljenega „Splošna načela“, Priloge I k navedeni direktivi določeno, da čeprav so bistvene varnostne in zdravstvene zahteve, določene v tej prilogi, obvezne, ni mogoče izključiti, da ob upoštevanju stanja tehnike morda ne bo mogoče doseči ciljev, ki so z njimi določeni. Pojasnjeno je, da morajo biti v tem primeru stroji, kolikor je mogoče, načrtovani in izdelani z namenom približevanja tem ciljem.
- 115 V obravnavani zadevi na prvem mestu tožeča stranka Komisiji in nacionalnemu organu očita, da sta kršila postopkovna pravila iz Priloge I k Direktivi 2006/42, ker naj niti v izpodbijanem sklepu niti v odločbi nacionalnega organa ne bi bilo nobenega sklicevanja na načelo stanja tehnike. Prvič, poudariti je treba, da tožeča stranka z ničimer ne pojasnjuje postopkovnih pravil, ki naj bi bila kršena, temveč navaja določbe, s katerimi je določeno spoštovanje načela stanja tehnike pri uporabi bistvenih varnostnih in zdravstvenih zahtev. Ugotoviti pa je treba, da čeprav je v uvodni izjavi 14 Direktive 2006/42 in točki 3 prvega naslova Priloge I k navedeni direktivi, kot sta navedeni v prejšnji točki, predvideno upoštevanje stanja tehnike pri uporabi bistvenih varnostnih in zdravstvenih zahtev, z Direktivo ni določeno nobeno postopkovno pravilo, na podlagi katerega bi bilo treba v odločbi pristojnega nacionalnega organa ali v sklepu Komisije, sprejetih v okviru postopka na podlagi zaščitne klavzule, predložiti analizo glede uporabe načela stanja tehnike. Drugič, to, da v izpodbijanem sklepu ali odločbi nacionalnega organa ni bila predložena analiza uporabe načela stanja tehnike, samo po sebi ne pomeni kršitve tega načela. Zato trditev tožeče stranke, da v zadevnem sklepu oziroma odločbi ni sklicevanja na navedeno načelo, ni mogoče sprejeti.
- 116 Na drugem mestu, poudariti je treba, da je na podlagi člena 11(2)(b) Direktive 2006/42 med razlogi za neskladnost stroja, ki jih mora država članica sporočiti Komisiji in drugim državam članicam v okviru zaščitnega ukrepa, ki ga je sprejela, nepravilna uporaba harmoniziranih standardov. Drugače povedano, tudi če harmonizirani standardi niso zavezujoči, se zaradi odločitve za njihovo uporabo in za sklicevanje nanje v ES-izjavi o skladnosti zahteva njihova pravilna uporaba. Če se taki standardi uporabijo nepravilno, ima pristojni nacionalni organ pravico, da v ukrepih, sprejetih v okviru postopka na podlagi zaščitne klavzule v smislu člena 11 Direktive 2006/42, ugotovi neskladnost proizvodov. Zato je Komisija v točki 10 obrazložitve izpodbijanega sklepa glede zaščitnega ukrepa, ki ga je sprejel nacionalni organ, upravičeno ugotovila, da bistvene varnostne in zdravstvene zahteve iz točk 1.1.6, 1.6.1 in 1.6.2 Priloge I k Direktivi 2006/42 v zvezi s spornimi stroji zaradi nepravilne uporabe harmoniziranega standarda niso bile upoštewane.

- 117 Kot pravilno trdi Komisija, bi morala tožeča stranka, ker se je odločila, da se bo v ES-izjavi o skladnosti sklicevala na harmonizirani standard, ta standard v celoti upoštevati. Če – kot v obravnavani zadevi – standard glede širine podesta med spornimi stroji ni bil upoštevan, bi morala tožeča stranka predložiti drugo tehnično rešitev, s katero bi bila zagotovljena enaka raven varnosti, in dokazati skladnost spornih proizvodov z zadevnimi bistvenimi varnostnimi in zdravstvenimi zahtevami, česar pa ni storila.
- 118 Na tretjem mestu, glede uporabe načela stanja tehnike v zvezi z zahtevo, da so podesti med spornimi stroji široki 500 mm, je treba poudariti tri vidike.
- 119 Prvič, pojasniti je treba, da je harmonizirani standard, v zvezi s katerim je bil objavljen sklic v Uradnem listu, del prava Unije (glej po analogiji sodbo z dne 27. oktobra 2016, James Elliott Construction, C-613/14, EU:C:2016:821, točka 40).
- 120 Drugič, Komisija pravilno trdi, da harmonizirani standardi, čeprav niso obvezni, odražajo zahtevano raven varnosti in upoštevajo stanje tehnike.
- 121 V zvezi s tem je treba poudariti, da je v odstavku 162 Priročnika za uporabo Direktive o strojih 2006/42, ki ga je junija 2010 objavila Komisija, odtlej med drugim pojasnjeno, da harmonizirani standardi zagotavljajo dober prikaz stanja tehnike ob njihovem sprejetju. Poleg tega se v skladu z istim dokumentom razvoj stanja tehnike odraža v poznejših dopolnitvah ali spremembah harmoniziranih standardov.
- 122 Tretjič, dodati je treba, da se tožeča stranka v podporo svojih trditev glede neobstoja boljše možnosti sklicuje na sklepe neodvisne študije. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da se te ugotovitve, ki se navezujejo na možnosti poprave napak že nameščenih strojev in ne na stanje tehnike na splošno na dan sprejetja odločbe nacionalnega organa, nanašajo na položaj v kegljaškem centru v Gustavsbergu po spremembah na spornih proizvodih po sprejetju odločbe nacionalnega organa. Kot pa je bilo že sklenjeno v točki 69 zgoraj, navedene ugotovitve v obravnavani zadevi niso upoštevne.
- 123 Iz navedenega je razvidno, da je treba trditev tožeče stranke, da je zahteva glede širine podesta spornih strojev presegala stanje tehnike, zavrniti kot neutemeljeno.
- 124 Glede na zgoraj navedene ugotovitve je treba tretji tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

[...]

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Brunswick Bowling Products LLC se naloži plačilo stroškov.

3. Kraljevina Švedska nosi svoje stroške.

Tomljenović

Schalin

Škvařilová-Pelzl

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 8. septembra 2021.

Podpisi